

യൂനുസു. (യൂനുസു നബി)

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 109

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الرَّكْعَةَ الْكَلِيمَةَ ①

1. അലിഫ്- ലാം- റാ. ഇത് തത്വജ്ഞാനപൂർണ്ണമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാകുന്നു.

1. ഈ വുർആൻ നിങ്ങളാരോപിക്കുന്നതുപോലെ പൂർവികന്മാരുടെ കെട്ടുകഥകളല്ല. ഭാഷയുടെ ഇന്ദ്രജാലമല്ല. ജ്യോത്സ്യന്മാരുടേതുപോലുള്ള ഉപരിലോക ഭാഷണങ്ങളല്ല. ഇതൊരാഭിചാരമല്ല. ഇയാൾക്ക് ആരോ മാരണം ചെയ്തതിന്റെ ഫലവുമല്ല.

എന്നാൽ ഇത് തത്വവിജ്ഞാനങ്ങളാൽ സമ്പുഷ്ടമായ സംശയാസ്പദമായ യാതൊന്നുമില്ലാത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം ആദ്യതം യാഥാർഥ്യ ജ്ഞാനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. സമസ്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സമ്പൂർണ്ണജ്ഞാനമുള്ള ഒരുവനെത്ര ഇതിന്റെ രചയിതാവ്.

വുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തെ ജനങ്ങൾ ഇതുപോലുള്ള വചനം രചിക്കാൻ അശക്തരായിരുന്നു. ഇന്നും അതുതന്നെയാണ് അവസ്ഥ. വുർആനിലെ ഒരു കാര്യവും ഒരു കാലത്തും തെറ്റാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി സാധിക്കുകയുമില്ല.

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكٰفِرُونَ

إِنَّ هَٰذَا لَسَجْدٌ مُّبِينٌ ②

2. ജനത്തിന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുമെന്നും വിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ നാമകൾ സത്യത്തിന്റേതായ പദവിയുണ്ടെന്ന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും അവരിൽനിന്നു തന്നെ ഒരാൾക്ക് ദിവ്യബോധനം നൽകിയത് ജനങ്ങൾക്ക് ഒരഭൂതമായി തോന്നുന്നോ? സത്യനിഷേധികൾ പറഞ്ഞു: ഇയാൾ വ്യക്തമായും ഒരു ആഭിചാരകൻ തന്നെ.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۗ مَا مِنْ شَيْعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ

إِذْنِهِ ۗ ذٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ③

3. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ നാഥൻ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറുനാളുകളിലായി സൃഷ്ടിച്ച അല്ലാഹുവാകുന്നു. എന്നിട്ടവൻ സിംഹാസനസ്ഥനായി കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ അനുവാദം കിട്ടിയ ശേഷമല്ലാതെ ശിപാർശ ചെയ്യുന്ന ആരുമില്ല. അവനാണ് നിങ്ങളുടെ നാഥനായ അല്ലാഹു. അതിനാൽ അവനുമാത്രം വഴിപ്പെടുക. ഇനിയും നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?

3. അല്ലാഹു ലോകത്തിന് അസ്തിത്വം നല്കുകമാത്രമല്ല, അതിന്റെ നടത്തിപ്പും പ്രയോഗത്തിൽതന്നെ അവന്റെ കൈകളിലാകുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചമാകുന്ന യന്ത്രശാലയിലാസകലം അവന്റെ ഭരണമാണ് നടക്കുന്നത്.

അല്ലാഹു സംസാരിക്കാൻ അനുവാദം നൽകിയവർക്ക് മാത്രമേ അന്ന് ശിപാർശ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. തങ്ങൾ ആർക്കുവേണ്ടിയാണോ ശിപാർശ ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ ജീവിത റിക്കാർഡുകളെക്കുറിച്ച് ശിപാർശ ചെയ്യുന്ന വലിയുകൾക്കോ മഹാന്മാർക്കോ അറിയുകയില്ല. അറിയാൻ കഴിയുകയുമില്ല. അല്ലാഹുവാകട്ടെ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിഞ്ഞകാല റിക്കാർഡുകളും വ്യവഹാരങ്ങളും വ്യക്തമായി അറിയുന്നു. മാപ്പർഹിക്കുന്നവനോ അല്ലാത്തവനോ മുഴുവൻ ശിക്ഷയും അനുഭവിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനോ അതല്ല ഇളവിനും വിട്ടുവീഴ്ചക്കും അർഹനോ എന്നൊക്കെയുള്ള ഉത്തരം അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേയുള്ളൂ. അനർഹമായ ശിപാർശകൾക്ക് അനുവാദം നല്കപ്പെടുകയില്ല.

(...അവർ ആർക്കും ശിപാർശ ചെയ്യുകയില്ല; ആർക്കുവേണ്ടി ശിപാർശ കേൾക്കുന്നത് അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നുവോ അവർക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ. അവർ അവനോടുള്ള ഭയത്താൽ വിറകൊള്ളുന്നു. (21:28)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
 شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

4. അവനിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടക്കം. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യവാദാനമാകുന്നു. തീർച്ചയായും അവൻ സൃഷ്ടികർമ്മം ആരംഭിക്കുന്നു. പിന്നീട് അത് ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (രണ്ടാമതും സൃഷ്ടിക്കും). വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ന്യായമായ പ്രതിഫലം നൽകാൻവേണ്ടി. എന്നാൽ സത്യനിഷേധികൾക്ക് തിളച്ചുമറിയുന്ന പാനീയവും വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട് - അവർ അവിശ്വസിച്ചതു കാരണമായി.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
 عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

5. സൂര്യനെ പ്രകാശദായമാക്കിയത് അവനാകുന്നു. ചന്ദ്രനെ അവനൊരു ശോഭയാക്കുകയും അതിന് (വൃദ്ധിക്ഷയ)മണ്ഡലങ്ങൾ (ക്രത്യമായി) നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണവും കണക്കും നിങ്ങൾ അറിയുന്നതിനുവേണ്ടി. യാഥാർഥ്യ നിഷ്ഠമായല്ലാതെ അല്ലാഹു ഇതൊന്നും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന ജനത്തിനായി അവൻ തെളിവുകൾ വിശദീകരിക്കുന്നു.

إِنَّ فِي آخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ
 لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

6. തീർച്ചയായും രാപ്പകലുകൾ മാറി മാറി വരുന്നതിലും ആകാശഭൂമികളിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊന്നിലും (അല്ലാഹുവിനെ)യെപ്പെടുന്ന ജനത്തിന് ധാരാളം ദ്രവ്യം സാത്തങ്ങൾ തന്നെയുണ്ട്.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾

7. നമ്മുടെ കൂടിക്കാഴ്ചയെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരും, ഇഹലോകജീവിതംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയും അതിൽതന്നെ സമാധാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്തവരും, നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധരായിക്കഴിയുന്നവരും ആരോ,

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ لِنَارٍ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

8. അവരുടെയൊക്കെ (അന്തിമ)സങ്കേതം നരകാഗ്നി ആയിരിക്കും. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന (തിന്മകളുടെ) പ്രതിഫലമായി.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

9. തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അവരുടെ നാഥൻ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നിമിത്തം നേർവഴിയിലൂടെ നയിക്കുന്നതാകുന്നു. അനുഗൃഹീതമായ ഉദ്യാനങ്ങളിൽ അവരുടെ താഴെ അരുവികൾ ഒഴികിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

9.സത്യവിശ്വാസം മനുഷ്യന്റെ കർമ്മധർമ്മങ്ങളിൽ നന്മ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ശക്തിയായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ധർമ്മികജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സന്മാർഗ്ഗലബ്ധിയും സത്യദർശനവും അവസാനം വിജയസൗഭാഗ്യലബ്ധിയും ശരിയായ വിശ്വാസങ്ങളെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ മനുഷ്യന് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുന്നു. സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവന്റെ ഓരോ കാൽവെപ്പിലും ഓരോ വഴിത്തിരിവിലും ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും സത്യവും അസത്യവും തെറ്റും ശരിയും വിവേചിക്കാൻ അവന് സാധിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഏത് മേഖലയിലും വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ ഏത് ഇടപാടിലും സത്യമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നത് അവനെ സ്വർഗത്തിനർഹനാക്കുന്നു.

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَجِئْتُهُمْ فِيهَا سَلَامًا وَأَخْرَجْتَهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

10. 'അല്ലാഹുവേ നീ എത്ര പരിശുദ്ധൻ' (നിനക്കു സ്തോത്രം!) എന്നതായിരിക്കും അതിൽ അവരുടെ പ്രാർഥന. 'സമാധാനം!' എന്നതായിരിക്കും അതിൽ അവരുടെ അഭിവാദനം. 'സർവലോക നാഥനായ അല്ലാഹുവിനു നൂതി!' എന്നതായിരിക്കും അവരുടെ പ്രാർഥനയുടെ സമാപനം.

﴿١١﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْتَهُونَ ﴿١١﴾

11. (ഇഹലോകത്ത്) നന്മകൾ തേടുന്നതിൽ (ജനങ്ങൾ) കാണിക്കുന്ന അതേ യുതി മനുഷ്യർക്ക് (അവരുടെ പ്രവർത്തികനുസൃതമായ) ദോഷം വരുത്തുന്നതിൽ അല്ലാഹുവും യുതി കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനാവധി എന്നോ അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമായിരുന്നു. (എന്നാൽ ഇത് നമ്മുടെ മാർഗ്ഗമല്ല.) അതിനാൽ നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന് കരുതാത്ത വരെ തങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിൽ വിഹരിക്കുന്നവരായി നാം അഴിച്ചുവിടുകയാകുന്നു.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا نَجْوَاهُ أَوْ قَاعِدًا
 أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ
 مَسَّهُ ۗ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

12. മനുഷ്യനെ വല്ല വിപത്തും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നിന്നോ ഇരുന്നോ കിടന്നോ നമ്മോട് പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ അവനിൽ നിന്ന് വിപത്ത് നീക്കിക്കൊടുത്താൽ, പിന്നെ അവനകപ്പെട്ട വിഷമസന്ധിയിൽ അവൻ നമ്മോടു പ്രാർഥിച്ചിട്ടേയില്ലെന്ന വിധം നടന്നുകലുന്നു. അതിനു കവിയുന്നവർക്ക് അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അപ്രകാരം ആ കർഷകമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۗ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

13. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള പല തലമുറകളെയും അവർ അതിക്രമം കാണിച്ചു പോലും നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ദൂതന്മാർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരുടെ അടുത്ത് ചെല്ലുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഇപ്രകാരമാണ്, പാപികളായ ജനത്തിന് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
 كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

14. പിന്നെ അവർക്കുശേഷം ഭൂമിയിൽ നാം നിങ്ങളെ പ്രതിനിധികളാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് കാണാൻ.

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بِبَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَيْتَ بِقُرْءَانٍ
 غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدَّلْتَهُ فُلٌّ مَّا يَكُونُ لِيَ أَن أَبَدِّلَهُ ۗ مِن تَلْقَائِي تُغَسِّطُ
 إِن تَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۗ إِنِّي أَخَافُ إِن عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمَ
 عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

15. നമ്മുടെ സുവ്യക്തമായ സൂക്തങ്ങൾ അവരെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടുമെന്നാശിക്കാത്തവർ പറയുന്നു: നീ ഇതിനു പകരം (മറ്റൊരു) ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരിക. അല്ലെങ്കിൽ ഇതിൽ ഭേദഗതികൾ ചെയ്യുക. പറയുക: എന്റെ സ്വന്തം വകയായി അതിൽ

മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾ വരുത്തുവാൻ എനിക്ക് പാടുള്ളതല്ല. എനിക്ക് ലഭിക്കുന്ന ദിവ്യ ബോധനങ്ങളെ പിൻപറ്റുക മാത്രമാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ രക്ഷിതാവിനെ ഞാൻ ധിക്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിഭയനകമായ ഒരു നാളിലെ ശിക്ഷയെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْهُ وَعَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَأَكُمْ بِهِ ۗ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ

عُمْرًا مِّن قَبْلِهِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

16. പറയുക: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനിത് നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരുമായിരുന്നില്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. ഇതിനുമുമ്പ് കുറേക്കാലം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?

16.നാല്പതാം വയസ്സിൽ പ്രവാചകനായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നതുവരെയും മുഹമ്മദ് നബി(സ) മക്കാ നിവാസികൾക്കിടയിൽ തന്നെയാണ് ജീവിച്ചത്. അവരുടെ പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ബാല്യവും യുവത്വവുമൊക്കെ അവരുടെ കൺമുമ്പിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവാഹവും കൊള്ളക്കൊടുക്കലും മറ്റെല്ലാ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും അവരുമായിട്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയും, തറവാടും വിശ്വസ്തതയും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംസ്കാരവും വിശുദ്ധിയും തുളുമ്പിനിന്നിരുന്നു. അസാമാന്യമായ കുലീനതയും ശാന്തപ്രകൃതിയും ഉത്തരവാദിത്വബോധവും സത്യസന്ധതയും അദ്ദേഹത്തിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കളവുപറയുന്നതായി അവർ കേട്ടിട്ടില്ല. നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രശ്നത്തിൽപോലും ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലേകിലും അദ്ദേഹം ചതിയോ, വഞ്ചനയോ കളവോ കാപട്യമോ പ്രയോഗിച്ചതായി അവർക്കറിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ മറ്റു ദുർഗുണങ്ങളുടെ ലാജ്ജനപോലും കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. സത്യസന്ധനും നിഷ്കളങ്കനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ അവർ 'അൽ അമീൻ' (വിശ്വസ്തൻ) എന്ന് വിളിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ നേതാവായിരുന്ന കാലത്ത് അബൂസുഹ്യാൻ, റോമാ ചക്രവർത്തി ഹിറഖലിയൂസിന്റെ രാജസന്നിധിയിൽ അദ്ദേഹം കളവുപറയാറില്ലെന്ന് മൊഴിനൽകുകയുണ്ടായി. 'എന്നാലദ്ദേഹം ജനങ്ങളെപ്പറ്റി കളവു പറയാതിരിക്കുകയും, അതോടെ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി കളവു പറയാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടാവില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു' എന്ന് രാജാവ് പ്രതിവചിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ അബ്സീനിയ രാജാവായ നജ്ജാശീ(നെഗാശി)യുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് '..അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയും തറവാടും, വിശ്വസ്തതയും ഞങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണെന്ന്..' ജഅ്ഹറുബ്നു അബീത്വാലിബും(റ) പറയുകയുണ്ടായി.

അന്നുവരെയുള്ള ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുകയോ തൂലിക കയ്യിലെടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത നിരക്ഷരനായ ഒരാൾ പൂർവ്വപ്രാചകന്മാരുടെയും മതങ്ങളുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്രങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും സുപ്രധാനമായ നാഗരിക-ധർമിക പ്രശ്നങ്ങളും എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അഗാധമായ ഒരു വിജ്ഞാന നിർദ്ധരി അവതരിപ്പിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ബോധനം മുഖേനയല്ലാതെ സാധ്യമാണോ? അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വം നിഷേധിക്കുന്നതിന് സത്യവിരോധം എന്നല്ലാതെ യുക്തിസഹമായ മറ്റൊരു കാരണവും പറയാൻ കഴിയില്ല.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

17. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ദൃഷ്ടി ടാനങ്ങളെ(കള്ളമാണെന്ന്) നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരുവനെക്കാൾ കടുത്ത അക്രമി ആരുണ്ട്? തീർച്ചയായും, കുറ്റവാളികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
 شَفَعَتُونَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنتُمُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ
 وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

18. അവർക്ക് ഉപദ്രവമോ അവർക്ക് ഉപകാരമോ ചെയ്യാത്തവയെ അല്ലാഹുവിനെ പുറമെ അവർ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു: ഇവയൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്ത് ഞങ്ങളുടെ ശിപാർശകരാണ്. (നബിയേ, അവരോട്) പറയുക: ആകാശങ്ങളിലോ ഭൂമിയിലോ അല്ലാഹു അറിയാത്ത ഒന്നിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ അവനെ പറഞ്ഞറിയിക്കുന്നുവോ? അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നൊക്കെ എത്രയോ പരിശുദ്ധനും പരമോന്നതനുമാണ് അല്ലാഹു.

18. ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാനുള്ള യഥാർത്ഥ കഴിവ് അല്ലാഹുവിനാണെന്ന് ബഹുദൈവാരാധകർ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. തങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾ തങ്ങൾക്ക് ശിപാർശ നടത്തുമെന്നും അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ വിഗ്രഹങ്ങൾ ഏത് മഹാനാര്യങ്ങളുടെ അല്ലെങ്കിൽ ദേവീ-ദേവന്മാരുടെ പേരിൽ പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളാണോ അവർ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ ശിപാർശക്കാരായി വരുമെന്നും അങ്ങനെ തങ്ങളെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുമെന്നുമാണ് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. വിഗ്രഹാരാധകരുടെ ഇതേ ന്യായം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വല്ല മഹാനാര്യവും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്കും വല്ല ജാതികൾക്കും നേർച്ചാവഴിപാടുകൾ അർപ്പിക്കുന്നവർക്കും ഇത് ബാധകമാണ്.

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ
 لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

19. മനുഷ്യരൊക്കെ ഒരൊറ്റ സമുദായമായിരുന്നു. പിന്നീട് അവർ (വിഭിന്നങ്ങളായ വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരരീതികളും ഉണ്ടാക്കി) ഭിന്നിച്ചു കളഞ്ഞു. നിന്റെ നാമനിൽനിന്നുള്ള ഒരു വചനം നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ (ഇതിനകം തന്നെ) തീർപ്പ് കൽപിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു.

19. ആദിയിൽ മുഴുവൻ മനുഷ്യവംശത്തിന്റെയും മതം ഒന്നായിരുന്നു. അല്ലാഹു ആദ്യമായി സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനുതന്നെ ശരിയായ മാർഗ്ഗം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് ഒരു നീണ്ട കാലത്തോളം ആദമിന്റെ മക്കൾ നേർമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ചരിക്കുകയും ഒരേ സമുദായമായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട് വന്ന തലമുറകൾ ആ സത്യത്തിൽ ഭിന്നിച്ച് വ്യത്യസ്ത ആദർശങ്ങളും മതങ്ങളും സ്വയം നിർമ്മിക്കുകയും വ്യത്യസ്ത പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ യഥാർത്ഥ്യം അവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ അല്ലാഹു പ്രവാചകവര്യന്മാരെ നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്വന്തം പേരിൽ ഒരു പുതിയ മതത്തിന് അടിത്തറയിടുവാനോ ഒരു പുതിയ സമുദായം സ്വന്തമായി രൂപീകരിക്കാനോ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല പ്രവാചകന്മാർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. പ്രത്യുത ആദംസന്തതികൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുപോയ സത്യമാർഗ്ഗം അവരുടെ മുമ്പിൽ വ്യക്തമായി കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ വീണ്ടും ഒരേ സമുദായമാക്കാനായിരുന്നു പ്രവാചകന്മാരുടെ നിയോഗം.

ഇന്ന് ലോകത്ത് ധാരാളം മതങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. ഓരോ മതക്കാരനും തന്റെ മതമാണ് സത്യമെന്ന് കരുതുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ സ്വന്തം വിവേചന ബുദ്ധിയെ അവലംബിച്ച് മതങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള വീക്ഷണ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ സത്യം ഏതെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയേ ഏതൊരാൾക്കും കാരണീയമാവൂ. അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ സത്യം തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടോ എന്നാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെ ഇഹലോകത്ത്

പരീക്ഷിക്കുന്നതും. ദൈവം നേരിട്ട് സത്യത്തെ മറന്നീക്കിക്കാണിക്കുക എന്നത് ഈ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

20. അവർ പറയുന്നു:ഈ (പ്രവാചകന്)തന്റെ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും അവതരിക്കാത്തതെന്ത്? പറയുക:അദൃശ്യജ്ഞാനം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേയുള്ളൂ.അതിനാൽ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുക. തീർച്ചയായും കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാനും ഉണ്ട്.

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِى آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

21. ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു വിപത്ത് ബാധിച്ചതിനുശേഷം നാം അവർക്ക് അനുഗ്രഹം നൽകിയാൽ അപ്പോഴതാ അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ കുതന്ത്രം കാണിക്കുന്നു. പറയുക: അല്ലാഹു അതിവേഗം തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവനാണ്.തീർച്ചയായും നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ (മലക്കുകൾ) നിങ്ങളുടെ തന്ത്രങ്ങളൊക്കെയും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

هُوَ الَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِى الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمْ يَرِيحٌ طَيِّبَةٌ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِن أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

22. അവനാകുന്നു കരയിലും കടലിലും നിങ്ങളെ സഞ്ചരിപ്പിക്കുന്നത്.അങ്ങനെ നിങ്ങൾ കപ്പലിലായിരിക്കെ, നല്ലതായ(അനുകൂലമായ) കാറ്റിനാൽ അവരെയുംകൊണ്ട് അത് സഞ്ചരിക്കുകയും അവരതിൽ സന്തുഷ്ടരാവുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ), (അതാ) അവരുടെ നേർക്ക് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് വന്നെത്തി. നാനാവശങ്ങളിൽ നിന്നും തിരമാലകൾ അവരുടെ നേർക്ക് വരികയും, തങ്ങൾ(ആപത്തിനാൽ) വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നു അവർക്ക് തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ വണക്കം നിഷ്കളങ്കമായി അല്ലാഹുവിന് മാത്രം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവനോട് പ്രാർഥിക്കുന്നു: ഞങ്ങളെ നീ ഇതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

22. വല്ല മഹാവിപത്തും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ പ്രാർഥനയുടെ കരം ഏകദൈവത്തിന്റെ നേർക്കാണ് നീളുന്നത്. കടുത്ത ദൈവനിഷേധികൾ തന്നെയും അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലാതെ മറ്റൊരു സഹായകനുമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ദൈവസന്നിധിയിലെക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രാർഥനാഹസ്തം നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ വല്ല അത്യാപത്തിലും അകപ്പെട്ട് ഗതിമുട്ടുമ്പോൾ 'ദൈവമേ, ഭഗവാനേ, ഈശ്വരാ' എന്നൊക്കെ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതും മേൽപ്പോട്ട് കൈനീട്ടി പ്രാർഥിക്കുന്നതും വിരളമല്ല. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ എല്ലാ ദേവീദേവന്മാരെയും വിട്ട് ഏകദൈവത്തെ വിളിച്ചു

പ്രാർഥിക്കുന്നു. ദൈവവിശ്വാസവും ഏകദൈവവിശ്വാസവും ഓരോ മനുഷ്യരിലും ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഇത് കുറിക്കുന്നത്. സന്നിഗ്ധഘട്ടങ്ങളിൽ അത് വെളിയിൽ വരാതിരിക്കുന്നില്ല.

فَلَمَّا أَنْجَنَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَتَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا
 بَغَيْتُمْ عَلَيَّ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَتَنْبِئْتُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

23. അങ്ങനെ അല്ലാഹു അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവരതാ അന്യായമായി ഭൂമിയിൽ അതിക്രമം ചെയ്യുന്നു. ഹേ; മനുഷ്യരേ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഈ ധിക്കാരം നിങ്ങൾക്കുതന്നെ എതിരായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ(ഏതാനുംനാളുകളിലെ)സുഖാസ്വാദനം മാത്രമാണ് (നിങ്ങൾക്കത് നൽകുക). പിന്നീട് നമ്മുടെ സന്നിധിയിൽ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുവരേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ നാം വിവരമറിയിക്കും.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنْ السَّمَاءِ
 فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا
 أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا
 أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ
 تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

24. ഇഹലോകജീവിതത്തിന്റെ ഉപമ ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ആകാശത്തുനിന്നു നാം ജലം വർഷിച്ചു.അപ്പോൾ മനുഷ്യരും കാലികളുമെല്ലാം ഭക്ഷിക്കുന്ന സസ്യങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ഇടകലർന്നു വളർന്നു.അങ്ങനെ ഭൂമി അതിന്റെ ചമയങ്ങളണിയുകയും അലംകൃതമാവുകയും അതിന്റെ ഉടമകൾ തങ്ങൾ അതിന്റെ (ഫലമനുഭവിക്കാൻ) കഴിവുള്ളവരായിരിക്കുന്നുവെന്നു കരുതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ രാത്രിയോ പകലോ നമ്മുടെ കല്പന അവയിൽ വന്നെത്തുന്നു. അങ്ങനെ നാമതിനെ (അതിലെ വിളയെ) നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു; ഇന്നലെ അവിടെ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടേ ഇല്ലാത്തപോലെ. ചിന്തിക്കുന്ന ജനതക്ക് ഇപ്രകാരം നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നു.

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

25. അല്ലാഹു സമാധാനത്തിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നേർവഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
 وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

26. നന്മ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല(പ്രതിഫല)മുണ്ട്. കൂടുതൽ (അനുഗ്രഹവും) ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ മുഖത്തെ ഇരുളോ നിന്ദൃതയോ ബാധിക്കുകയില്ല. അവരാണ് സ്വർഗവാസികൾ. അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

26. നന്മ ചെയ്തവർക്ക് അതിനു യോജിച്ച പ്രതിഫലം മാത്രമല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ വകയായി അധിക സമ്മാനങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഓരോ നന്മക്കും അതിന്റെ പത്തിരട്ടിയും, എഴുനൂറ്റിരട്ടിവരെയും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ കൂടുതൽ ഇരട്ടിയും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (2:261). അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുന്നത് വയലിൽ വിതയ്ക്കുന്ന ഒരു വിത്തുപോലെയാണ്. ഏറ്റവും വിളവു തരുന്ന വിത്ത്. ഒരൊറ്റ വിത്തിൽ നിന്നും ഏഴു കതിരുകൾ വിളയുന്നു. ഓരോ കതിരിലും നൂറു മണികൾ വീതം. അങ്ങനെ അത് എഴുനൂറ്റുമേനി വിളയും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഒരാളുടെ ആത്മാർത്ഥതയെയും നിഷ്കളങ്കതയെയും ആശ്രയിച്ച് അതിലേറെയും പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. പ്രവാചകൻ(സ) ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: 'നന്മകൾക്ക് പരലോകത്ത് പത്തിരട്ടി മുതൽ എഴുനൂറ്റിരട്ടി വരെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നു. തുറന്ന മനസ്സോടെ ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമ്മം പാതി മനസ്സോടെ മടിച്ചു മടിച്ചു ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമ്മത്തെക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി പ്രതിഫലം അർഹിക്കുന്നു.

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرَهُمْ ذُلًّا مَّا لَهُمْ
 مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ
 اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

27. തിന്മകൾ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചവരാകട്ടെ, തിന്മകളുള്ള പ്രതിഫലം അതിനു തുല്യമായതുകൊണ്ടായിരിക്കും. നിന്ദൃത അവരെ മൂടുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ല. അവരുടെ മുഖങ്ങൾ ഇരുളടഞ്ഞ രാവിന്റെ കഷണങ്ങൾകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞതുപോലെയിരിക്കും. അവർ നരകാവകാശികളാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

27. തിന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് തങ്ങളുടെ തിന്മകൾനുപുറമായ ശിക്ഷ മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ
 وَشُرَكَائِكُمْ فَرَوَّيْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾

28. നാം അവരെയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം. എന്നിട്ട് (നമുക്ക്) പങ്കാളികളെ കലപിച്ചവരോട് നാം പറയും: നിങ്ങളും നിങ്ങൾ പങ്കാളികളായി ചേർത്തവരും അവിടെ തന്നെ നിൽക്കുവിൻ! അനന്തരം നാം അവരെ പരസ്പരം വേർപ്പെടുത്തും. അവരുടെ പങ്കാളികൾ (അവരോട്) പറയും: നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ല.

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٢٩﴾

29. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു മതി. നിങ്ങൾ (ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്ത) ആരാധനയെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അജ്ഞരായിരുന്നു.

29.സാക്ഷാൽ ഏകദൈവത്തിനുമാത്രം വകവെച്ചുകൊടുക്കേണ്ട ദൈവികാവകാശങ്ങൾ അവനല്ലാത്തവർക്ക് വകവെച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവന്റെ പങ്കാളികൾ എന്ന നിലയിൽ ആരാധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികൾ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി കരുതപ്പെടുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളടക്കമുള്ള നിർജീവവസ്തുക്കൾ, ഇഹലോകത്ത് ദേവന്മാരും ദേവികളും ആയി കരുതി പൂജിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കുകൾ, പ്രവാചകന്മാർ, മഹാത്മാക്കൾ, ജിന്നുകൾ പിശാചുക്കൾ, ഭൂതങ്ങൾ, പ്രേതങ്ങൾ, ഔലിയാക്കൾ, ഗുഹദാക്കൾ മുതലായവരെല്ലാം 'പങ്കാളികൾ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ പങ്കാളികൾക്ക് അർപ്പിച്ചിരുന്ന ആരാധനയോ, പ്രാർത്ഥനയോ, നേർച്ചയോ, വഴിപാടോ, ശ്രാദ്ധമോ, ജപമോ, മന്ത്രമോ സ്തുതിഗീതമോ ഒന്നും ഞങ്ങളിലേക്ക് എത്തിയിരുന്നില്ലെന്നും അതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ അജ്ഞരായിരുന്നുവെന്നും അവർ തുറന്ന് പറയും. എല്ലാത്തരം പങ്കുകാരും അന്ത്യനാളിൽ അവരുടെ ആരാധകരിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതാണെന്ന് ഖുർആൻ പല വചനങ്ങളിലായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരെക്കൊണ്ട് യാതൊരു ഉപകാരവും അവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ല.

هٰذَا لِك تَبَلُّوْا كُلَّ نَفْسٍ مَّا اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٣٠﴾

30. അവിടെവെച്ച് ഓരോ ആത്മാവിനും അത് മുൻകൂട്ടി ചെയ്തത് അനുഭവ ബോധ്യമാകും. അവർ അവരുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷകനായ അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ മടക്കപ്പെടുകയും, അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതെല്ലാം അവരെ വിട്ടുമാറിക്കളയുകയും ചെയ്യും.

قُلْ مَنْ يَّرْزُقْكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْاَمْرَ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣١﴾

31. (അവരോട്) ചോദിക്കുക: ആകാശത്തുനിന്നും ഭൂമിയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നത് ആരാകുന്നു? കേൾവിയും കാഴ്ചയും ആരുടെ അധികാരത്തിലാകുന്നു? ജീവനില്ലാത്തതിൽ നിന്ന് ജീവനുള്ളതിനെയും ജീവനുള്ളതിൽനിന്ന് ജീവനില്ലാത്തതിനെയും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാരാകുന്നു? (ഈ പ്രാപഞ്ചിക) കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ ആരാകുന്നു? അവർ പറയും, അല്ലാഹുവാണെന്ന്. (അവരോട്) ചോദിക്കുക: എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാത്തത് എന്ത്?

31. പ്രാപഞ്ചിക കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാർക്ക് പങ്കില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഏകദൈവത്തെവിട്ട് ഇതര വസ്തുക്കളെ ആരാധ്യന്മാരാക്കുകയെന്ന വിരോധാഭാസത്തിൽ നിങ്ങൾ അകപ്പെട്ടതെങ്ങനെ? നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ?

فَذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ فَاَتَىٰ تُصْرَفُوْنَ

32. അവനാണ് നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു. അപ്പോൾ, സത്യത്തിനു ശേഷം ദുർമാർഗമല്ലാതെ മറ്റെന്താണുള്ളത്? ഇനിയും നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ടാണ് (സത്യംവിട്ട്) തെറ്റിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٢﴾

33. അപ്രകാരം ധിക്കാരം കൈകൊണ്ടവരുടെ കാര്യത്തിൽ 'അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല' എന്ന നിന്റെ നാമന്റെ വചനം സത്യമായിരിക്കുന്നു.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ

ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ فَآتَىٰ تُؤَفِّكُونَ ﴿٣٤﴾

34. (അവരോടു) ചോദിക്കുക: നിങ്ങളുടെ (ദൈവ) പങ്കാളികളിൽ സൃഷ്ടി ആരംഭിക്കുകയും പിന്നെ അതാവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വല്ലവരും ഉണ്ടോ? പറയുക: അല്ലാഹു മാത്രമാണ് സൃഷ്ടികർമ്മാരംഭിക്കുന്നതും പിന്നീട് അതാവർത്തിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ എങ്ങനെ വ്യതിചലിക്കപ്പെടുന്നത്?

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ

يَهْدِي لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا

أَنْ يَهْدِي ۗ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

35. (അവരോടു) ചോദിക്കുക: നിങ്ങൾ പങ്കാളികളാക്കിയ (ദൈവങ്ങളിൽ) സത്യത്തിലേക്ക് വഴി നയിക്കുന്ന വല്ലവരുമുണ്ടോ? പറയുക: സത്യത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അപ്പോൾ സത്യത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നവനോ, അതല്ല മാർഗദർശനം നൽകപ്പെട്ടാലല്ലാതെ സ്വയം സന്മാർഗം കാണാൻ കഴിയാത്തവനോ പിന്തുടരപ്പെടുവാൻ ഏറ്റം അർഹനായിട്ടുള്ളവൻ? അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്തുപറ്റി? എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ വിധിയെഴുതുന്നത്?

---

35. സന്മാർഗദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ബഹുദൈവവിശ്വാസി തന്റെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ ആശ്രയിക്കാറില്ല. അജ്ഞാത മാർഗത്തിലൂടെ ഈ ദേവീദേവന്മാർ അഭീഷ്ടസിദ്ധി വരുത്തുകയും ആപത്തുകളുടേയും ചെയ്യുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് മനുഷ്യർ അവരെ ആശ്രയിക്കുന്നത്.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

36. അവരിലേറെപ്പേരും ഊഹത്തെ മാത്രമാണ് പിന്തുടരുന്നത്. സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഊഹം ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യില്ല. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْءَانُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ

يَدَيْهِ ۚ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

37. ഈ വ്യാജം അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (മറ്റാരാലും) ചമയ്ക്കപ്പെടാവതല്ല. പ്രത്യുത അതിനു മുമ്പുള്ള വേദപുസ്തകങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതും ദൈവികപ്രമാണങ്ങളുടെ വിശദീകരണവുമാണിത്. ഇതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. സർവലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (ഇത്).

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاتَّبِعُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا مَنِ اسْتَبَعْتُمْ مِّنْ

دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

38. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ (നബി) ഇത് കെട്ടിച്ചമച്ചു എന്നാണോ അവർ പറയുന്നത്? പറയുക: എന്നാൽ ഇതുപോലുള്ള ഒരു ധാര്യം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരിക. അല്ലാഹുവെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടാവുന്നവരെയൊക്കെ (സഹായത്തിനു) വിളിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ (ഈ ആരോപണത്തിൽ) സത്യസന്ധരാണെങ്കിൽ.

38. ഇത് മുഹമ്മദ്(സ)തന്നെ രചിച്ചതാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടറിയാമായിരുന്ന സമകാലീനരായ മറ്റുള്ളവർക്ക് സങ്കല്പിക്കാനേ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഇതൊരു മാനുഷിക വചനമേ ആവാൻ തരമില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് മക്കയിലെ വുറൈശികളോട് മാത്രമല്ല ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള സത്യനിഷേധികളോടും അല്ലാഹു നടത്തിയ ഈ വെല്ലുവിളിക്ക് മറുപടി നല്കാൻ ഇന്നുവരെയും ഒരാളും ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ വെല്ലുവിളി വുർആന്റെ ഭാഷാചതുര്യവും സാഹിത്യമൂല്യവും മാത്രം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല, പ്രത്യുത, വുർആനിനോളം ഭദ്രതയും ഗാംഭീര്യവും മഹത്തവുമുള്ള ഒരു പുസ്തകം കൊണ്ടുവരിക എന്നതാണ് യഥാർഥ വെല്ലുവിളി. ഇത്രയേറെ വിപ്ലവാത്മകമായ പ്രത്യാഘാതം സൃഷ്ടിച്ച മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം ലോകത്ത് ഇല്ലതന്നെ. കഴിഞ്ഞ 14 നൂറ്റാണ്ടുകളായി മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ചിന്തയിലും സംസ്കാരത്തിലും ജീവിതരീതിയിലും, സ്വാധീനം ചെലുത്തി, അതിന്റെ കടുത്ത വിരോധികളുടെ ആത്മാവിനെപ്പോലും തരളിതമാക്കി ലോകത്തിലെ ഏക ദിവ്യാത്മ്യമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം, സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തങ്ങൾ പരമസത്യത്തിലാണ് വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന ആത്മനിർവൃത്തിയുടെ പുളകമണിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِهِ ۖ وَلَمْ يُآتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۗ كَذَلِكَ كَذَّبَ

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

39. അല്ല! യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവർക്ക് ഗ്രാഹ്യമല്ലാതിരിക്കുന്നുവോ, യാതൊന്നിന്റെ പരിണതി തങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ലയോ അതിനെ അവർ (വീണ്ടു വിചാരമില്ലാതെ) നിഷേധിച്ചു തള്ളിയിരിക്കുകയാണ്. അപ്രകാരം അവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരും (സത്യത്തെ) തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ തെറ്റു ചെയ്തവരുടെ അന്ത്യം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്ന് നീ കാണുക!

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۗ وَرَبُّكَ

أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

40. ഈ (വുർആനിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നവർ അവരിലുണ്ട്. ഇതിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ചിലരും അവരിലുണ്ട്. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ആ നാശകാരികളെ നന്നായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۗ أَنْتُمْ

بِرَبِّئُورٍ مِّمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرَبِّي مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

41. നിന്നെ അവർ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പറയുക: എനിക്കുള്ളത് എന്റെ കർമ്മമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കുള്ളത് നിങ്ങളുടെ കർമ്മവുമാകുന്നു. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ (ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽനിന്നു) നിങ്ങൾ മുക്തരാകുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ (ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽനിന്നു) ഞാനും മുക്തനാകുന്നു.

﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ

42. അവരിൽ ചിലർ നീ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ ബധിരന്മാരെ കേൾപ്പിക്കാൻ നിനക്കാവുമോ; അവർ യാതൊന്നും ഗ്രഹിക്കാത്തവരാണെങ്കിലും?

﴿٤٣﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَْىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

43. അവരിൽ നിന്നെ ഉറ്റുനോക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. എന്നാൽ അന്ധന്മാരെ നേർവഴി കാണിക്കാൻ നിനക്കാവുമോ? അവർ യാതൊന്നും കാണുന്നില്ലെങ്കിലും.

﴿٤٤﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

44. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു മനുഷ്യരോട് ഒട്ടും അനീതി കാണിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് ജനം തങ്ങളോടുതന്നെ അനീതി കാണിക്കുകയാണ്.

44. അല്ലാഹു മനുഷ്യന് തെറ്റും ശരിയും വേർതിരിച്ചറിയാനാവശ്യമായ എല്ലാ ഉപാധികളും പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവന് ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും ഉപാധികൾ നൽകി. ബുദ്ധിശക്തിയും ചിന്താശക്തിയും നൽകി, ഇനിയവൻ സ്വയം തന്നെ വഴി കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച് വിട്ടയച്ചിരിക്കുകയല്ല. അവൻ മനുഷ്യനെ മാർഗദർശനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ മുമ്പിൽ നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും രണ്ടുവഴികൾ തുറന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവന് നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ച് ഗ്രഹിച്ച് അതിൽ ബോധിച്ച വഴി സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നതിൽ അല്ലാഹു ഒരു അനീതിയും മനുഷ്യനോട് കാണിച്ചിട്ടില്ല.

﴿٤٥﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ

﴿٤٥﴾ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

45. അവൻ അവരെ (വീണ്ടും) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം. പകലിൽനിന്നും ഒരു നാഴികയല്ലാതെ (ഭൂമിയിൽ) താമസിച്ചിട്ടില്ല എന്നവർക്കു തോന്നും. അവർ അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയും. അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന കാര്യം കള്ളമാക്കി തള്ളിപ്പറഞ്ഞവർ നഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു. അവർ നേർവഴിയിലായതുമില്ല.

﴿٤٦﴾ وَإِنَّمَا نُزِرْنَاكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْنَاكَ فَأَلَيْنَا

﴿٤٦﴾ مَرَجَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

46. നാം അവരെ താക്കീതു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിപത്തുകളിൽ ചിലത് നിനക്കു ഈ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ കാണിച്ചുതന്നേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ (അതിനു മുമ്പേ) നിന്നെ മരിപ്പിച്ചേക്കാം (ഏതായാലും) അവരുടെ മടക്കം നമ്മിലേക്കാണ്. പിന്നെ അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തെന്തോ അതിനു അല്ലാഹു സാക്ഷിയായിരിക്കും.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

47. ഓരോ സമുദായത്തിനും ഓരോ ദൂതനുണ്ട്. അങ്ങനെ അവരുടെ ദൂതൻ വന്നാൽ, അവർ കിടയിൽ നീതിപൂർവ്വം (കാര്യം) തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയായി. അവരോട് അനീതി കാണിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

48. അവർ ചോദിക്കുന്നു: ഈ ഭീഷണി എപ്പോഴാണ് പൂലുക; നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരെങ്കിൽ.

قُلْ لَا أَمَلٌ لِّتَنفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَجِرُّونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾

49. (പ്രവാചകരേ) പറയുക: എനിക്കുതന്നെ ഗുണമോ ദോഷമോ വരുത്താൻ കഴിവില്ലാത്തവനാകുന്നു ഞാൻ- അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതല്ലാതെ. എല്ലാ സമുദായത്തിനും ഓരോ കാലാവധിയുണ്ട്. അവരുടെ അവധി വന്നെത്തിയാൽ ഒരു വിനാഴിക പോലും വൈകിക്കാനവർക്കാകില്ല. അവർക്കത് നേരത്തെയൊക്കാനും കഴിയില്ല.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُمْ بَيِّنَاتٍ أَوْ تَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

50. (അവരോട്) ചോദിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ രാത്രിയോ പകലോ (ആകസ്മികമായി) നിങ്ങൾക്കു വന്നാൽ (നിങ്ങൾക്കു എന്താണ് ചെയ്യാനാവുകയെന്നു) നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? അതിൽനിന്നു ഏതു ശിക്ഷക്കായിരിക്കും ഈ പാപികൾ ധൂതികൂട്ടുന്നതു്?

أَتُمِّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِمْ ؕ وَالَّذِينَ وَقَد كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

51. എന്നിട്ടു് അതു വന്നു് ഭവിക്കുമ്പോഴാണോ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു്? (അപ്പോൾ അവരോട് പറയപ്പെടും: എന്തു്!) ഇപ്പോഴോ? (നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു്.) നിങ്ങൾ ഇതിനു വേണ്ടി തിടുക്കം കാണിക്കുന്നവരായിരുന്നവല്ലോ.

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْرُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

52. അനന്തരം അക്രമികളോട് പറയപ്പെടും: ഇനി ശാശ്വത ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമോ?

﴿٥٧﴾ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

53. അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. 'ഇത് സത്യമാണോ?' പറയുക: അതെ! എന്റെ രക്ഷിതാവ് സത്യം! തീർച്ചയായും ഇതു തികച്ചും സത്യംതന്നെ. നിങ്ങൾക്കതിനെ പരാജയപ്പെടുത്താനാവില്ല.

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا لَلدَّامَةِ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَفُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

54. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച ഓരോ വ്യക്തിയുടെ പക്കലും ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം കൈവശമുണ്ടായിരുന്നാലും അതൊക്കെയും പ്രായശ്ചിത്തമായി നൽകാൻ അവൻ സന്നദ്ധനാകുമായിരുന്നു. ശിക്ഷ നേരിൽ കാണുമ്പോൾ അവർ ദുഃഖം ഉള്ളിലൊളിപ്പിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ നീതിപൂർവ്വം വിധികല്പിക്കപ്പെടും. അവരോട് അനീതിചെയ്യപ്പെടുന്നതല്ല.

54. ദൈവികസൂക്തങ്ങളെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞും, താക്കീതും മുന്നറിയിപ്പും നൽകുന്ന പ്രവാചകന്മാരെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ ചുമത്തി നിഷേധിക്കുകയും, തെറ്റായ പാതകളിലൂടെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, തങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കെതിരായി തങ്ങൾ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിരുന്ന ദൈവികശിക്ഷ നേരിൽ കാണുമ്പോൾ സത്യനിഷേധികൾ അമ്പരക്കുകയും പതറിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. കാര്യങ്ങളെല്ലാം കൈവിട്ടുപോയതായി അവർക്ക് ബോധ്യമാകും. തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷ നേരിൽ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ലജ്ജയും അപമാനവും തോന്നും. അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ദുഃഖം കഴിയുന്നത്ര മറച്ചുപിടിക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കും. ഗുണകാംക്ഷികളുടെ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും ചെവികൊള്ളാതെ സ്വന്തം അഭ്യൂഹങ്ങളെ മാത്രം ആധാരമാക്കി ജീവിതം പാഴാക്കിയതിനാൽ കടുത്ത വേദം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ ആണ്ടിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. 'നിന്റെ ഈ ഭീഷണി പുലരുന്ന തീയതിയെന്നാണ്' എന്ന് ചോദിച്ച് പരിഹസിച്ച് ഇരുന്നവർ അത്യന്തം ഭീഭിതമായി, ആ വിധി പുലർന്നതായി നേരിൽ കാണും. നീതിമാനായ അല്ലാഹു അവർക്കിടയിൽ നീതിപൂർവ്വം വിധികല്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

﴿٥٩﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَنْ يَكُنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

55. അറിയുക: തീർച്ചയായും ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളതൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു. അറിയുക: തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം സത്യമാകുന്നു. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികപേരും അറിയുന്നില്ല.

﴿٦٠﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٠﴾

56. അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവങ്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങളെല്ലാവരും മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

يَتَّيَّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
 وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

57. അല്ലയോ മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽനിന്നുള്ള ഉപദേശം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. അത് മനസ്സിലുള്ള രോഗങ്ങൾക്കു ശമനമാണ്. ഒപ്പം സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സന്മാർഗദർശകവും അനുഗ്രഹവുമാകുന്നു.

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

58. പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും കാരൂണ്യവുംകൊണ്ടാണ് (അവൻ ഇതയച്ചുതന്നത്). അതിനാൽ അവർ സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അതാണ് അവർ ഒരുമികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلٰلًا
 قُلْ أَللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾

59. പറയുക: അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിറക്കിത്തന്ന ആഹാരത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? എന്നിട്ട് അതിൽ (ചിലത്)നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കി. (മറ്റു ചിലതിനെ) അനുവദനീയവുമാക്കി. ചോദിക്കുക: ഇതിനു അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു അനുവാദം തന്നിരുന്നുവോ? അതല്ല നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചതോ?

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
 عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

60. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നവർ അന്ത്യനാളിൽ (തങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു) വിചാരം എന്തായിരിക്കും? തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ജനത്തോടു ഔദാര്യം കാണിക്കുന്നവനാകുന്നു. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികപേരും നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ല.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا
 عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْرَبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

61. നീ വല്ല കാര്യത്തിലും ഏർപ്പെടുകയോ, അതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയോ, (ജനങ്ങളെ), നിങ്ങളും ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കേ, നിങ്ങളുടെ മേൽ സാക്ഷിയായി നാം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെയോ,

സ്പഷ്ടമായ ഒരു ഒരു പട്ടികയിൽ രേഖപ്പെടുത്താതെയോ,ഭൂമിയിലോ ആകാശത്തോ ഒരു അനുതുല്യമായ വസ്തുവുമില്ല. അതിലും ചെറുതോ വലുതോ ആയ വസ്തുവുമില്ല.

﴿الَّذِينَ أُولِيَآءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (13)

62. അറിയുക:തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ മിത്രങ്ങളാരോ അവർക്ക് ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.അവർ ദുഃഖിക്കേണ്ടി വരികയുമില്ല.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (13)

63. വിശ്വസിക്കുകയും ഭക്തിയുടെ മാർഗ്ഗം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവരെത്ര അവർ.

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿14﴾

64. ഇഹലോകജീവിതത്തിലും പരലോകത്തും അവർക്ക് സന്തോഷ വാർത്തയുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ഭേദഗതിചെയ്യുക സാധ്യമല്ല. അത്(സന്തോഷ വാർത്ത) തന്നെയാണ് മഹത്തായ വിജയം.

﴿وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (15)

65. അവരുടെ വാക്കുകളൊന്നും നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. തീർച്ചയായും പ്രതാപമത്രയും അല്ലാഹുവിനാണ്. അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ്.

﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَآءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ (11)

66. അറിയുക: തീർച്ചയായും ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും ഭൂമിയിലുള്ളവരുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിനു ജ്ജതാണ്.അല്ലാഹുവിനു പുറമെ പങ്കാളികളോട് പ്രാർഥിക്കുന്നവർ എന്തിനെയാണ് പിന്തുടരുന്നത്? ഉഹത്തെ മാത്രമാണ് അവർ പിന്തുടരുന്നത്. അവർ ഉഹിച്ചു കള്ളം പറയുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ (17)

67. അവനെത്ര നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തി നേടുന്നതിന് രാവിനെയും, കണ്ടറിയത്തക്ക നിലയിൽ പകലിനെയും നിശ്ചയിച്ചു തന്നവൻ. തീർച്ചയായും കേട്ടറിയുന്ന ജനത്തിന് അതിൽ ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَاَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (18)

68. അല്ലാഹു പുത്രനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ! അവൻ സ്വയം പര്യാപ്തനത്രെ. ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂയിലുള്ളതുമെല്ലാം അവന്റെ താകുന്നു. ഈ (വാദത്തിന്) നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഒരു പ്രമാണവുമില്ല. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് പറഞ്ഞുണ്ടാകുകയാണോ?

68. മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്ന് അറേബ്യയിലെ ബഹുദൈവാരാധകർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഊസൈർ(അ) (എസ്റാ പ്രവാചകൻ) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്ന് ചില യഹൂദികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഈസാ(അ) (യേശു) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്ന് ചില ക്രിസ്ത്യാനികളും വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തി, അവനെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്ന അവരുടെ ഈ കള്ളവാദത്തെ വൂർആൻ ശക്തമായി ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٩﴾

69. പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അസത്യം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ തീർച്ചയായും വിജയിക്കുകയില്ല.

مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

70. (അവർക്കുള്ളത്) ഇഹലോകത്തെ (തൃച്ഛമായ)സുഖാനുഭവം മാത്രമാണ്. എന്നിട്ടവരുടെ മടക്കം നമ്മുടെ സന്നിധിയിലേക്കാകുന്നു. പിന്നീട്, അവർ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നത് കാരണമായി നാമവരെ കഠിന ദണ്ഡനമനുഭവിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

﴿ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كُبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِعَايَتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِئُوهَا أَمْرُكُمْ وَشَرَّ كَأَمْ كُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾

71. അവർക്ക് നൂഹിന്റെ വൃത്താന്തം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക. അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: എന്റെ ജനമേ, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച എന്റെ ഉൽബോധനവും നിങ്ങൾക്ക് ഏറെ ദുസ്സഹമായിത്തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ ഞാനിതാ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങളും നിങ്ങൾ(സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ)പങ്കാളികളും സംയുക്തമായി തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ(എടുക്കുന്ന തീരുമാനത്തിന്റെ) ഒരുവശവും നിങ്ങൾക്ക് അവ്യക്തമാകാതിരിക്കട്ടെ. എന്നിട്ട് നിങ്ങളത് എന്നിക്കെതിരെ പ്രാവർത്തികമാക്കുക. എന്നിക്കൊട്ടും അവധി തരേണ്ടതില്ല.

فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

72. എന്നാൽ നിങ്ങൾ (എന്റെ ഉൽബോധനത്തിൽനിന്നു) പിന്തിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളോട് ഒരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിങ്ങുള്ള പ്രതിഫലം അല്ലാഹു വിങ്കൽ മാത്രമാണ്. (ആരുതന്നെ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും) ഞാൻ (സ്വയം) മുസ്‌ലി മായിരിക്കുവാൻ അനുശാസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

فَكَذَّبُوهُ فَتَبَيَّنَتْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفًا وَأَعْرَفْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَنَنْظُرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

73. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ അവർ നിഷേധിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ളവരെയും നാം കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെടുത്തി. അവരെ നാം (ഭൂമിയിലെ) പ്രതിനിധികളാക്കി. നമ്മുടെ ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചവരെ നാം മുക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ അന്ത്യം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുക!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
الْمُتَعَدِينَ ﴿٧٤﴾

74. പിന്നെ (നൂഹിനു)ശേഷം നാം നിരവധി ദൂതന്മാരെ അവരവരുടെ സമുദായങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിച്ചു. അങ്ങനെ അവരുടെ അടുത്ത വ്യക്തമായ ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അവർ ചെന്നു. എന്നാൽ ഏതൊന്ന് അവർ ആദ്യമേ കള്ളമാക്കി തള്ളിയോ അതിൽ വിശ്വസിക്കാനവർ തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്രകാരം അതിരുകവിയുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം മുദ്ര വെക്കുന്നു.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا
فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

75. പിന്നീട് അവർക്കുശേഷം നാം മൂസയെയും ഹാറൂനെയും നമ്മുടെ ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഹറവോന്റെയും അയാളുടെ പ്രമാണിമാരുടെയും അടുത്തേക്കയച്ചു. എന്നാൽ അവർ അഹങ്കരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനവിഭാഗമായിരുന്നു.

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾

76. അങ്ങനെ നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള സത്യം അവർക്ക് വന്നെത്തിയപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഇത് വ്യക്തമായ ജാലവിദ്യ തന്നെയാകുന്നു.

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
السَّحِرُونَ ﴿٧٧﴾

77. മൂസാ പറഞ്ഞു: സത്യം നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തിയപ്പോൾ അതേക്കുറിച്ചാണോ നിങ്ങളിപ്പറയുന്നതു്? ജാലവിദ്യയാണോ ഇതു്? എന്നാൽ ജാലവിദ്യക്കാർ വിജയിക്കാറില്ലതന്നെ.

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا
 الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

78. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ഏതൊരു (മാർഗത്തിൽ) നിലകൊള്ളുന്നവരായി ഞങ്ങൾ കണ്ടുവോ അതിൽ നിന്നു് ഞങ്ങളെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിനും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളിരുവരുടെയും മേധാവിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമാണോ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്? നിങ്ങൾ ഇരുവരെയും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല ഞങ്ങൾ.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

79. ഫിരഔൻ പറഞ്ഞു: വിദ്യാന്മാരായ എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും എന്റെ അടുത്തു് കൊണ്ടുവരിക.

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَال لَّهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿٨٠﴾

80. അങ്ങനെ ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ മൂസാ അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു് ഇടാനുള്ളതു് ഇടുക.

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
 سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

81. അങ്ങനെ അവർ താഴെയിട്ടപ്പോൾ, മൂസാ പറഞ്ഞു:നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണു് ജാലവിദ്യ. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അതിനെ പൊളിച്ചുകളയുന്നതാണു്. നാശകാരികളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ അല്ലാഹു ഫലവത്താക്കുകയില്ല; തീർച്ച.

وَيَحِقُّ لِلَّهِ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

82. അല്ലാഹു തന്റെ വചനങ്ങളിലൂടെ സത്യത്തെ സത്യമായി കാണിക്കുന്നു. കുറ്റവാളികൾക്കു് അതു് അനിഷ്ടകരമായാലും ശരി.

فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

83. മൂസായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലെ ഏതാനും യുവാക്കളല്ലാതെ ആരും വിശ്വസിച്ചില്ല. ഫിരഔനും അവരിലുള്ള പ്രധാനികളും അവരെ പീഡിപ്പിച്ചേക്കുമോയെന്ന ഭീതിയിലായിരുന്നു അവർ. തീർച്ചയായും ഫിരഔൻ ഭൂമിയിൽ ഔദ്ധത്യം നടിക്കുന്നവനായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ അതിരുകവിഞ്ഞവരുടെ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നു.

فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٧﴾

84. മുസാ പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവനിൽ ഭരമേല്പിക്കുക. നിങ്ങൾ (അവനെ) അനുസരിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾

85. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഞങ്ങളെ നീ മർദ്ദകരായ ജനത്തിനു് ഒരു പരീക്ഷണമാക്കാതിരിക്കേണമേ.

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِّنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

86. നിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ ഞങ്ങളെ സത്യനിഷേധികളായ ജനതയിൽനിന്നു് മോചിപ്പിക്കേണമേ.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

87. മുസാക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും നാം ബോധനം നൽകി. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നിങ്ങളുടെ ജനതക്കായി ഈജിപ്റ്റിൽ വീടുകൾ ഒരുക്കുക. നിങ്ങളുടെ വീടുകളെ നിങ്ങൾ 'ഖിബ്ല'ക(അഭിമുഖകേന്ദ്രങ്ങളാകുകയും, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം മുറപോലെ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. വിശ്വാസികളെ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَآمَؤَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

88. മുസാ പ്രാർഥിച്ചു: ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, ഹറവാനും അവന്റെ പ്രമാണിമാർക്കും നീ ഭൃതി കജീവിതത്തിൽ ആഡംബരവും സമ്പത്തും പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, നിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്നു് അവർ (ജനങ്ങളെ) വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (അതു പയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്.) ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, അവരുടെ സമ്പത്തു് നശിപ്പിച്ചുകളയേണമേ. വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുവരെ വിശ്വസിക്കാനാവാത്തവിധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു് നീ കാഠിന്യം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ.

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

89. അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിരുവരുടെയും പ്രാർഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സ്വൈര്യത്തോടെ നിലകൊള്ളുവിൻ. അറിവില്ലാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗം നിങ്ങൾ ഇരുവരും പിന്തുടരരുത്.

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَاسِبًا إِذْ أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَآ إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتَ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾﴾

90. ഇസ്രായേൽ സന്തതികളെ നാം കടൽ കടത്തി കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ ഫിരഔനും അവൻറെ സൈന്യവും അക്രമിക്കാനും ദ്രോഹിക്കാനുമായി അവരെ പിന്തുടർന്നു. അങ്ങനെ മുങ്ങിമരിക്കുമെന്നായപ്പോൾ അവൻ നിലവിളിച്ചു: ഇസ്രായേൽ മക്കൾ യാതൊരുവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ലെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ 'മുസ'ലിം'കളിൽ (കീഴൊതുങ്ങിയവരിൽ) പെട്ടവനുകൊണ്ടു.

﴿أَلْقَيْنَا وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾﴾

91. (അപ്പോൾ പറയപ്പെട്ടു:) (എന്ത്!) ഇപ്പോഴോ (നീ വിശ്വസിക്കുന്നത്?) മുമ്പ് നീ ധിക്കരിക്കുകയും നീ നാശകാരികളുടെ കൂട്ടത്തിലകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَايَاتِنَا لَغٰفِلُونَ ﴿٩٢﴾﴾

92. നിന്റെ ശേഷക്കാർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഇന്നു നിന്റെ ജഡത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും. അധിക ജനവും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധരാണെങ്കിലും.

﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَوَّأً صٰدِقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ فَمَا اٰخْتَلَفُوْا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٩٣﴾﴾

93. തീർച്ചയായും ഇസ്രായേൽ സന്തതികളെ നല്ലതായ ഒരു വാസസ്ഥലത്ത് നാം പാർപ്പിച്ചു. നല്ല വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് അവർക്ക് നാം ആഹാരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അറിവ് വന്നുകിട്ടും വരെ അവർ ഭിന്നിച്ചിരുന്നില്ല. (അത് വന്നപ്പോഴാണ് ഭിന്നിച്ചത്). നിശ്ചയമായും അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് നാളിൽ നിന്റെ നാഥൻ തീർപ്പു കല്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

93. ഇസ്രായേൽ സന്തതികളെ എല്ലാ നിലക്കും നിവാസയോഗ്യമായ ഫലസ്തീൻ പ്രദേശത്ത് അല്ലാഹു കൂടിയിരുത്തി. നല്ല ആഹാരവിഭവങ്ങൾ നൽകി. എന്നിട്ടും അവർ നേർമാർഗത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു. അവർക്ക് യഥാർഥ ജ്ഞാനം ലഭിച്ചിരുന്നു. വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർ

തങ്ങളുടെ ഏകമതത്തെ നിരവധി മതങ്ങളാക്കി മാറ്റി. അവർ മതത്തിൽ പലവിധ ഭിന്നിപ്പുകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. യഹൂദികളെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നും രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. ഓരോ കക്ഷികളിലും പല അവാന്തര വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. മുഹമ്മദ് നബി(സ) വന്നപ്പോഴാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഭിന്നിപ്പിൽ അവർ എല്ലാവരും യോജിക്കുകയും ചെയ്തു. വേദജ്ഞാനവും വേദശാസ്ത്ര തെളിവും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ് അവർ ഭിന്നിച്ചത്. ഇനി അന്ത്യനാളിൽ അവരുടെ ഭിന്നിപ്പിൽ അല്ലാഹു വിധി കല്പിക്കുന്നതാണ്.

فَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ
 الَّذِينَ يَتْلُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
 تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤﴾

94. ഇനി നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ച (സന്ദേശത്തെ)ക്കുറിച്ച് നിനക്കു വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ നിനക്കു മുമ്പുതന്നെ വേദഗ്രന്ഥം വായിച്ചുവരുന്നവരോടു ചോദിച്ചു നോക്കുക. തീർച്ചയായും നിന്റെ നാമനിൽ നിന്നു സത്യമാണ് നിനക്കു വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ നീ സംശയാലുക്കളിൽ പെട്ടുപോകരുത്.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِبَيِّنَاتٍ أَلَّهُ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥﴾

95. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവരിലും നീ അകപ്പെടരുത്. എങ്കിൽ നീ നഷ്ടം ഭവിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടുപോകും.

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

96. തീർച്ചയായും ഏതൊരു ജനത്തിന്റെമേൽ നിന്റെ നാമന്റെ വചനം സത്യമായി പുലർന്നുവോ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല-

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿١٧﴾

97. എല്ലാ തെളിവും അവർക്കു വന്നുകിട്ടിയാലും- വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നേരിൽ കാണും വരെ (അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല).

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٨﴾

98. ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യം(രാജ്യക്കർ) വിശ്വസിക്കുകയും, എന്നിട്ടതിന്റെ വിശ്വാസം അതിനു പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്യാത്തതെന്ത്? യൂനുസിന്റെ ജനമല്ലാതെ? അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ ഐഹികജീവിതത്തിലെ നിന്ദയായ ശിക്ഷ അവരിൽ നിന്നു നാം നീക്കം ചെയ്യുകയും ഒരു കാലയളവിലേക്കു അവർക്കു നാം സുഖസൗകര്യം നൽകുകയും ചെയ്തു.

98. ഇസ്രായീലി പ്രവാചകനായിരുന്ന യൂനുസ്(അ)(യോനാ) ഇറാഖിലെ അസീരിയക്കാരിലേക്കായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അവർ അദ്ദേഹത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ ശഠിച്ചുനിന്നു. ഇന്നസമയംവരെ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം അവർക്ക് പൊതുശിക്ഷ വരാൻ പോകുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയ ശേഷം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം സ്വന്തം സ്ഥലം വിട്ടുപോയി. എന്നാൽ അസീരിയക്കാർ ശിക്ഷയുടെ അടയാളങ്ങൾ കണ്ട് ഭയപ്പെടുകയും പ്രവാചകനെ കാണാതാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവർ എല്ലാവരും പൊതുശിക്ഷ വരുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ശിക്ഷ ഇറക്കാതെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവർ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒഴിവായി കുറെകാലം കൂടി ജീവിച്ചു.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُم جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ
يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

99. നിന്റെ നാഥൻ ഇച്ഛിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂമിയിലുള്ളവരെല്ലാം ഒന്നിച്ചു വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ ജനങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാകാൻ നീ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയോ?

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾

100. അല്ലാഹുവിന്റെ ഹിതമില്ലാതെ ആർക്കും വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ബുദ്ധി പ്രയോഗം ജനപ്പെടുത്താത്തവരുടെമേൽ അല്ലാഹു നിന്ദ്യത വരുത്തിവെക്കുന്നതാണ്.

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ
لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

101. പറയുക: ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളതെന്തൊക്കെയാണെന്ന്(കണ്ണുതുറന്നു) നോക്കുക. വിശ്വസിക്കാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് തെളിവുകളും താക്കീതുകളും എന്ത് ഫലം ചെയ്യാനാണ്?

101. പക്ഷപാതിത്വത്തിൽനിന്ന് മുക്തവും സത്യവ്യേഷണ ബോധവും സത്യത്തിനുമനേരെ തുറന്നുവെച്ചു തുറന്നുവെച്ചു തുറന്നു കണ്ണുള്ളവർക്ക് ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും എണ്ണിത്തീർക്കാനാവാത്ത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പരന്നു കിടപ്പുണ്ട്. കണ്ണു തുറന്നു നോക്കുന്നവന് തന്റെ മനസ്സിനെ ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊളുത്തിവലിക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടും. വിശ്വാസത്തിനുമനേരെ മുമ്പേതന്നെ മനസ്സിന്റെ കവാടങ്ങൾ കൊട്ടിയടച്ചവരുടെ കാര്യമൊന്നുവേറെ.

സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, രാപ്പകലുകൾ, വെള്ളം, മഴ, കാറ്റു, അനന്തമായ അന്തരീക്ഷം, എണ്ണമറ്റ സസ്യവർഗങ്ങൾ, ധാതുക്കൾ, ഫലവർഗങ്ങൾ, പൂക്കൾ, നദികൾ, തടാകങ്ങൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, ആദിയായി ഉപരിലോകത്തും ഭൂമിയിലും പരന്നു കിടക്കുന്ന കോടാനുകോടി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ! ബുദ്ധികൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വവും ഏകത്വവും എണ്ണമറ്റ ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ലെ?

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ
فَإِن تَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٢﴾

102. എന്നാൽ അവർക്ക് മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ (ദുരന്ത)നാളുകൾ പോലെയല്ലാതെ മറ്റു വല്ലതും അവർ കാത്തിരിക്കുകയാണോ? പറയുക: നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുക. തീർച്ചയായും നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാനും കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَاجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

103. പിന്നീട് നാം നമ്മുടെ ദൂതന്മാരെയും വിശ്വസിച്ചവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്രകാരം വിശ്വാസികളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുക എന്നത് നമ്മുടെ മേലുള്ള ബാധ്യതയാണ്.

قُلْ يَتَّبِعُوا النَّاسَ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَنكِرْنَ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

104. പറയുക: അല്ലയോ ജനങ്ങളേ! എന്റെ മതത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ സംശയത്തിലാണെങ്കിൽ അറിയുക: അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയെ ഞാൻ ആരാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അനുശാസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

105. സർവ്വാത്മനാ നിന്റെ മുഖം ഈ മതത്തിനു നേരെ ശരിക്കും ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തണം. നീ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പെട്ടുപോകരുതെന്നും (ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِن الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

106. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിനക്ക് ഉപകരിക്കാത്തതും നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കാത്തതും ആയ ഒന്നി നോടും നീ പ്രാർഥിക്കരുത്. നീ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും നീ ധിക്കാരി കളിൽപ്പെട്ടവനാകും.

وَإِن يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

107. അല്ലാഹു നിനക്ക് വല്ല വിപത്തും വരുത്തുന്നെങ്കിൽ അതു നീക്കിത്തരുന്നതിന് അവനല്ലാതെ ആരുമില്ല. അവൻ നിനക്കു വല്ല ഗുണവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ അനുഗ്രഹം തട്ടിക്കളയുന്നവനായും ആരുമില്ല. തന്റെ ദാസന്മാരിൽ താനിച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അത് (അനുഗ്രഹം) അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും ദയാപരനുമല്ലോ.

قُلْ يَتَّيِبُهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

108. പറയുക: അല്ലയോ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്നുള്ള സത്യം ഇതാ സമാഗതമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇനി ആർ സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അവൻ തന്റെ ഗുണത്തിനു തന്നെയാണ് സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നത്. ആരെങ്കിലും ദുർ മാർഗത്തിലാവുകയാണെങ്കിൽ ആ വഴികേടിന്റെ നാശവും അവനുതന്നെയാകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മീതെ ഉത്തരവാദിത്തമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവനല്ല.

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

109. നിനക്കു ദിവ്യസന്ദേശം നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറ്റുക. അല്ലാഹു തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവൻതന്നെയാകുന്നു അത്യുത്തമനായ വിധികർത്താവ്
